

Ons engagement voor een duurzaam beheer van roggenbestanden in het Engels Kanaal en de Noordzee

SUMARiS NIEUWSBRIEF n°5 - September 2020

FROM NORD

Kent & Essex
IFCA
Inshore Fisheries and Conservation Authority

Ifremer

ILVO
Research and Innovation for Agriculture, Fisheries and Food

Nausicaä
La mer est sur terre

Cefas

VisNed
Netherlands

aquimer

SUM A RiS

Interreg
2 Seas Mers Zeeën
European Regional Development Fund

Waarom het SUMARiS project?

"Als gepensioneerd visser, en met een al tweeëntwintig jaar durend lidmaatschap van het Kent en Essex Comité, heb ik verschillende goede redenen om deelname en betrokkenheid bij het SUMARiS-project te aanvaarden.

Ten eerste heb ik een sterke achtergrondkennis van roggen, met name in het Kanaal en de Noordzee, en er zijn duidelijk een aantal problemen met het beheer ervan. Een van de grootste problemen waar we mee te maken hebben is dat deze soorten op één hoop worden gegooid terwijl er in feite twaalf of meer verschillende soorten zijn.

Het SUMARiS-project heeft als doel een gezamenlijke grensoverschrijdende strategie voor het beheer van roggen voor te stellen, waarin een reeks concrete acties voor de visserij wordt gedefinieerd. Dit kan worden gerealiseerd door met alle SUMARiS-partners samen te werken om bijna elk aspect van de soort te evalueren.

In het project wordt gekeken naar biologische gegevens, gegevens over het overlevingspercentage en sociaaleconomische gevolgen. Op basis van de tot nu toe verzamelde gegevens worden toekomstige beheersmaatregelen overwogen met mogelijk hogere quota voor bepaalde soorten.

Naar mijn mening is het SUMARiS-project zo succesvol vanwege de goede samenwerking tussen de visserijsector en de wetenschap. Vissers en onderzoekers hebben nauw samengewerkt met de hele visserijsector om een beter inzicht te krijgen in de problematiek. Het analyseren van de verspreiding van verschillende soorten en het onderzoeken van wetenschappelijke gegevens in het gebied waar deze dieren leven, is bijzonder gunstig voor de visserijsector. Dit is een belangrijk aspect van het project, waarmee rekening moet worden gehouden bij de toekomstige beheersmaatregelen. “

John NICHOLS, vice-voorzitter van de Inshore Fisheries and Conservation Authorities for Kent and Essex en gepensioneerdvisser.

Kent & Essex

Inshore Fisheries and Conservation Authority

Wat gebeurt er binnen SUMARIS?

Door hun levensloop zijn roggen kwetsbaar voor overexploitatie. Ze groeien langzaam, komen laat tot maturiteit en hebben een laag reproductievermogen. Momenteel worden de meeste roggenvisserijen in het Kanaal en het Noordzeegebied beheerd met één enkele totaal toegestane vangst (Total Allowable Catch of TAC) die verschillende soorten met een verschillende instandhoudings- en exploitatiestatus combineert. Deze vaststelling van de TAC's wordt slecht onderbouwd met bewijzen uit de visserij en wetenschap.

Naar een nieuwe vorm van beheer die de bescherming van de meest kwetsbare soorten mogelijk maakt

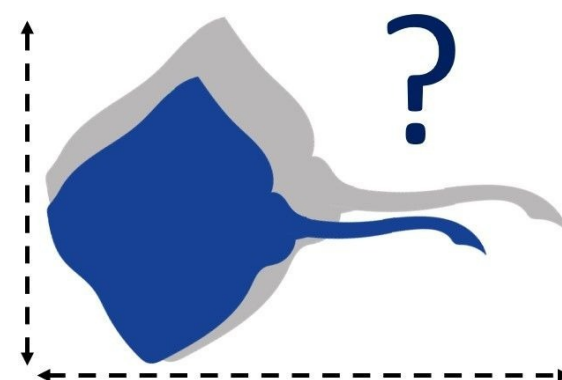
In mei 2019 organiseerden de Kent and Essex Inshore Fisheries and Conservation Authorities (KEIFCA) in Canterbury een internationale bijeenkomst om een gezamenlijke grensoverschrijdende strategie voor het beheer van de roggenvisserij te bespreken. Deze bijeenkomst bracht 47 specialisten samen uit de wetenschap, de visserijsector en de visserijbeheersector, uit Engeland, Wales, Frankrijk, België, Ierland, Italië en Nederland.

Samen identificeerden zij verschillende beheersopties. Na rangschikking werden drie oplossingen gekozen, hoewel de deelnemers het erover eens waren dat een meersporenaanpak nodig was om verschillende beheersopties tegelijk te ontwikkelen.

Een groottebeperking invoeren

De eerste optie is **de invoering van een groottebeperking met een minimale aanlandingsmaat**. Deze optie werd over het algemeen positief onthaald, met het potentieel om voort te bouwen op de huidige regionale en PO-maten.

Momenteel worden in het kader van het SUMARIS-project drie opties overwogen om een wetgeving inzake groottebeperking in te voeren. De meest populaire optie is twee verschillende maten voor stekelroggen en andere soorten roggen, maar ook opties zoals de lengte van de eerste geslachtsrijpheid (d.w.z. de lengte waarvoor 50% van de individuen van deze soort zich ten minste één keer heeft voortgeplant) als maatstaf gebruiken of het standaardiseren op VisNed-maten (55 cm) worden in overweging genomen.

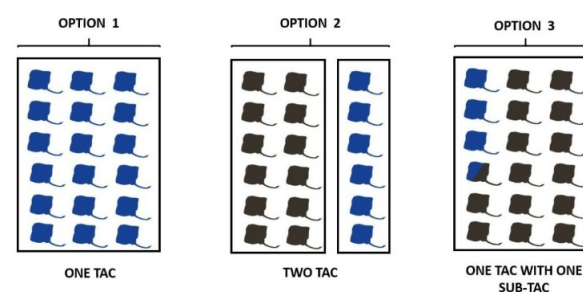
Wijzig hoe de quota worden vastgesteld

De tweede optie is **een herziening van de wijze waarop de quota worden vastgesteld**. De huidige TAC en quota combineren verschillende soorten roggen in één quotum. In plaats daarvan zou de TAC kunnen worden vastgesteld op basis van de ICES-bestandsraming met subTACS voor bepaalde bestanden of door de momenteel gebruikte ICES-bestandsramingsgebieden te wijzigen.

Deze optie is positief geëvalueerd, aangezien ze met soortspecifieke gegevens een geschiktere bescherming zou bieden.

Na verdere analyse door het SUMARIS-team zijn drie opties voor de vaststelling van de TAC's naar voren gekomen:

- 1) de huidige algemene TAC handhaven,
- 2) de algemene TAC handhaven en een specifieke TAC voor stekelroggen vaststellen,
- 3) de algemene TAC handhaven en de sector ertoe verplichten 80% van de stekelroggen van deze TAC aan te land.

Routekaart - Ontwikkeling van een overeengekomen vermijdingssysteem

De derde optie is de **ontwikkeling van een overeengekomen vermijdingssysteem**. Het zou gebaseerd zijn op de identificatie en het vermijden van paaigronden en kraamgebieden en op het delen van nuttige informatie. Deze optie werd door de SUMARIS-partners echter niet als prioriteit beoordeeld omdat zij moeilijk te meten zou zijn. In plaats daarvan wordt momenteel de optie om een hotspotkaart van roggen en andere platvissen op te stellen, geëvalueerd.

De weg vooruit

Er is geen eenduidige weg voorwaarts zonder één optie die eruit springt of het probleem vanzelf oplost. Een combinatie van meerdere opties zou een pad creëren om sommige soorten schaatsen en stralen verder te beschermen en tegelijkertijd een duurzame exploitatie van andere soorten mogelijk te maken.

Voor de ontwikkeling van een minimale aanlandingsgrootte zouden overlevingsgegevens nodig zijn, terwijl met de adviesraad zou moeten worden samengewerkt om tot overeenstemming te komen over een standaardgrootte. Aangezien de bestanden snel kunnen evolueren, zou het noodzakelijk zijn om de soortspecifieke afmetingen om de 3-4 jaar te herzien.

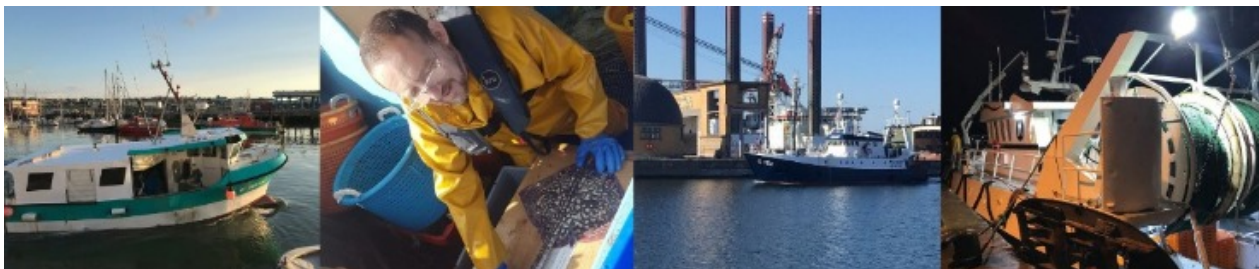
Om de manier waarop de quota worden vastgesteld op passende wijze te veranderen, zijn verdere wetenschappelijke studies nodig, waarbij de nadruk ligt op soortspecifieke gegevens over de bestanden en op doornroggen. Bovendien zou het nuttig zijn de bestanden te analyseren aan de hand van een nieuw pakket beheersmaatregelen om de visserijsterfte te modelleren

Evenementen

In januari 2020 vonden de laatste zeereizen met commerciële schepen plaats in België, Engeland en Frankrijk. In totaal hebben de SUMARIS-waarnemers deelgenomen aan 33 zeereizen: 3 op een bordentrawler en 7 op een boomkorkotter in België; 12 reizen met kieuwnetten in Engeland, 6 reizen met een bordentrawler en 5 met een schakelnetter in Frankrijk.

Veel dank aan de vissers en de waarnemers voor hun betrokkenheid bij het SUMARIS-project!

Wist je dat?

In het Kanaal en de Noordzee is vissen een complexe activiteit met 6600 vaartuigen van 9 verschillende landen. De visserij wordt gereguleerd op meerdere niveaus: Europees, nationaal en lokaal. Dit maakt alles zeer uitdagend voor visserijbeheer.

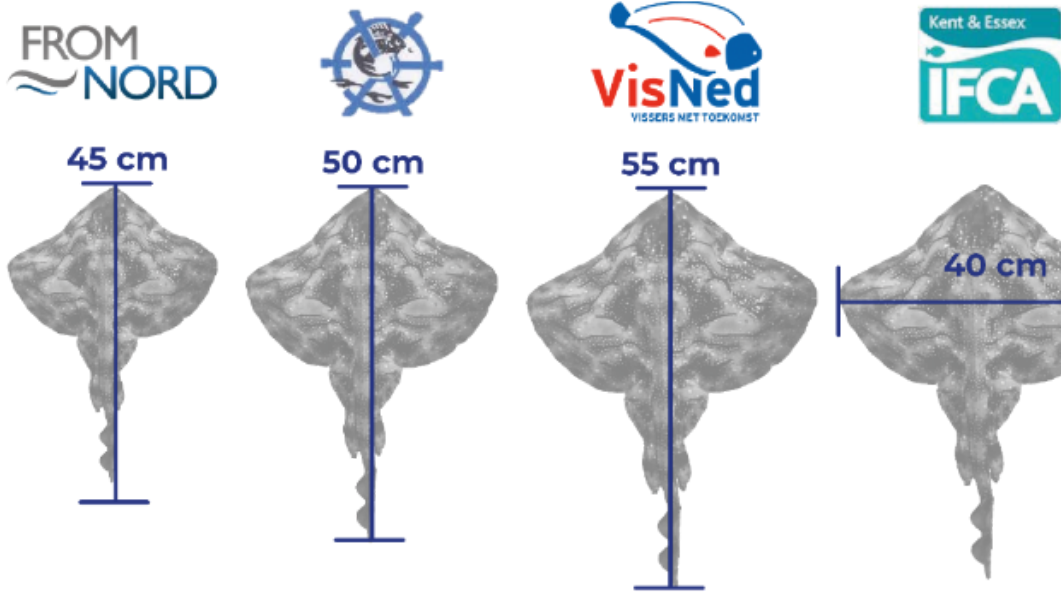
Europese beheersmaatregelen

Voor de visserij op roggen, is het Europees visserijsysteem voornamelijk gebaseerd op TACs, quotas en de aanlandingsplicht. Sinds de vernieuwing van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid in 2013, zijn vaartuigen verplicht om alle quota-gereguleerde vissoorten aan te landen en in hun quota mee te rekenen. Deze maatregel werd ook toegepast voor de roggen tot 2019, totdat de vissers een “uitzondering” verkregen op basis van hoge overleving voor roggen gevangen in het Engels Kanaal en de Noordzee. Deze uitzondering laat vissers toe om levende roggen vrij te laten indien zij ondermaats zijn of de quota bereikt zijn, of indien zij tot een van de kwetsbare soorten behoren.

Regionale en specifieke beheersmaatregelen voor telersverenigingen (PO's)

Franse beheersmaatregelen

In het oostelijk deel van het Kanaal heeft de Franse visserijsector voorgesteld om 90% van de quota te gebruiken voor het aanlanden van stekelroggen en 10% voor andere soorten, teneinde minder bekende soorten te beschermen door middel van de overlevingsuitzondering. Zij hebben ook een maandelijkse vangstbeperking voor sommige visserijtakken ingevoerd en een minimale instandhoudingsreferentiegrootte (MCRS) van 45 cm totale lengte (TL) voor alle soorten ingevoerd. In 2017 heeft de PO FROM NORD een wekelijkse beperking van de aanlanding van roggen opgelegd. Deze beperking is gebaseerd op de grootte van het vaartuig, het vistuig en de visserijtak waarin het gespecialiseerd is. FROM NORD int een belasting op alle aanlandingen van roggen van 1€/kg. Als het vaartuig de wekelijkse beperking behoudt, krijgt het het geld terug. Als het vaartuig zijn wekelijkse limiet overschrijdt, behoudt FROM NORD het geld om het te herverdelen onder andere potentiële vaartuigen die hun "deel van het quotum" niet mochten vissen voordat het volledig was bereikt en dus gesloten.

Belgische beheersmaatregelen

België past een MCRS van 50 cm TL toe op alle soorten. Sinds 2016 heeft Rederscentrale een PO-maatregel specifiek voor schaatsen en stralen opgesteld om kleine stralen te beschermen. De leden van Rederscentrale (d.w.z. alle vissersschepen onder Belgische vlag) moeten een extra belasting van 4 €/kg betalen voor elke rog die minder dan 1 kilo weegt. In 2017 werd nieuwe wetgeving goedgekeurd. Zij heeft de maatregel uitgebreid tot alle aanlandingen, met inbegrip van de aanlanding van roggen door buitenlandse schepen in de Belgische havens (Rederscentrale, 2017).

Om advies te geven over de vangstmogelijkheden beschikt de Rederscentrale over een adviesorgaan, de zogenaamde “Quotacommissie”. Deze bestaat uit reders van elk vlootsegment en visserijtype, een vertegenwoordiger van de Vlaamse overheid en soms een wetenschapper van ILVO. De quotacommissie komt maandelijks bijeen en formuleert adviezen over mogelijke quotamaatregelen op basis van de stand van de vangsten, de visserij-inspanning en de geplande quotaruil met andere lidstaten.

Engelse regionale beheersmaatregelen

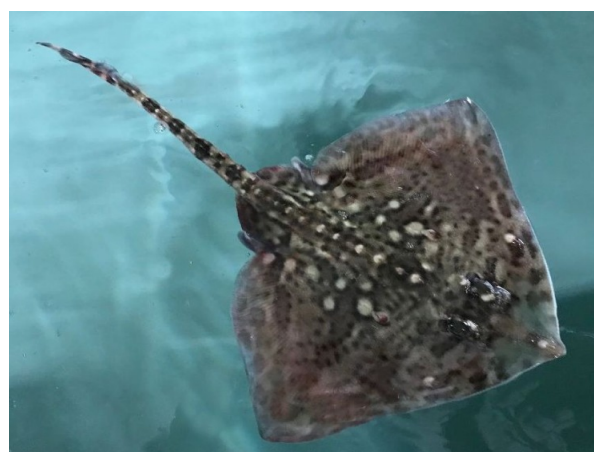
Kent en Essex Inshore Fisheries and Conservation Authorities - KEIFCA (opgevolgd door een van de 10 IFCA's die zijn opgericht door de Marine and Coastal Access Act, 2009), handhaven ter plaatse een verordening die een minimale aanlandingsmaat van 40 cm schijfbreedte voor alle roggen voorschrijft. De verordening is van toepassing op zowel recreatieve als commerciële vissers die roggen vangen binnen het district en wordt gehandhaafd door KEIFCA-officiërs op het land en op zee (met de mogelijke straf van een ongelimiteerde boete).

Roggenvisserij in 2020?

Rapporten op komst

De gegevens die verzameld zijn bij de wetenschappelijke experimenten met roggen bij ILVO en Nausicaá zijn geanalyseerd. Het ILVO zal tegen het einde van het project een verslag opstellen waarin de protocollen voor het verzamelen van gegevens op zee en in het labo worden gecombineerd, terwijl Nausicaá in de zomer van 2020 een verslag zal uitbrengen over post-natale overlevingskansen (i.e. nadat teen juveniel het eikapsel verlaat).

Opleidingssessies

Sinds 2018 hebben drie producentenorganisaties 11 trainingen gehouden in België, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Ze werden georganiseerd voor studenten in visserij scholen, actieve vissers en personeel van de visafslag en hadden tot doel de visserijprofessionals te helpen bij het beter identificeren van roggen in het Kanaal en de Noordzee. Tijdens deze trainingen werd ook getoond hoe men roggen optimaal hanteert aan boord. De trainingshulpmiddelen, zoals de identificatiegids en de trainingvideo, zijn [hier online beschikbaar](#).

Sensibilisering van studenten

Op 10 december 2019 en 11 januari 2020 heeft Nausicaá het SUMARIS-project gepresenteerd aan meer dan 30 leerlingen van de zeevaart- en visserijvakschool in Le Portel / Boulogne-sur-Mer.

Het doel was om hun kennis van duurzame visserijbeheerpraktijken te verbeteren en hen te leren hoe ze 6 belangrijke roggensoorten kunnen identificeren die in hun regio aan land

worden gebracht en die in de vishandel te vinden zijn.

Bewustmaking van het grote publiek

Volgende zomer wordt in Nausicaá een quiz gehouden over 6 belangrijke roggensoorten van het Kanaal en de Noordzee. De quiz zal de bezoekers informeren over welke roggen die in dit gebied aanwezig zijn en hen leren hoe ze roggeneikapsels kunnen herkennen en identificeren die vaak op de stranden te vinden zijn.

Video-interviews met roggenexperts en stakeholders

In de komende maanden zal Nausicaá ook een reeks video's verspreiden met de meningen van deskundigen over drie vragen. De deskundigen vertegenwoordigen de doelgroepen van het SUMARiS: project vissers, onderzoekers, professionele visserijorganisaties en NGO's, beleidsmakers en wetenschapscommunicatoren in België, Engeland en Frankrijk. De video's zijn opgenomen in het Engels, Nederlands en Frans.

Het project SUMARiS [online!](#)

Photo credits: FROMNord, ILVO, KEIFCA, Nausicaà, Rederscentrale

[Cliquez sur ce lien pour vous désabonner](#)